

Orașul meu natal...

Mahok Valeria

Deschid fereastra sufletului către lume
Și văd un colț de rai, cum altul nu-i,
Sub cerul înstelat de vremuri bune,
Comori spirituale de peste tot am adunat
Și vreau să le împart, în patru zări vecine
Și să le dau un nume, cum alții n-au mai dat.

#

În podul unei palme de pământ străvechi,
De Dumnezeu lăsat cu gânduri bune,
Pe umeri mioritici, râvniți de orice muritor,
O mică perlă citadină încet s-a ridicat.
E urbea mea natală, orașul Cisnădie,
E liniștea-mi apusă în viitor,
Sub Sfânta piatră de mormânt sau glie.

Un loc ca din „Povești nemuritoare”
Cu plaiuri înverzite și brâu din falnici brazi,
Sub cerul unde se îngână doina cu izvorul
Și cucii cu alte mii de păsări înrudite,
Un loc de basm, cu oameni harnici, buni și dragi.

Aici, în urbea mea natală, cum alta nu-i în lume,
Orașul meu sortit pe acest pământ,
Mi-am pus amprenta, destinată mie,
Aici, cu drag eu am copilărit și încă mai sunt vie,
Aici iubesc, ce în viață mi-e mai sfânt.

Aici, am învățat de toate,
Aici, m-am înălțat spiritual,
Aici, m-am regăsit întotdeauna,
Alături de români frumoși, cu sănătos moral.

Orașul meu cu porți străvechi și binecuvântate,
La care tot străinul a bătut sfios,
Deși portul și limba le-au fost diferite,
Mulți oameni ai oprit în timp,
Pentru un trai decent și armonios.

Căci armonia vieții omul o crează,
Omul sfințește locul și traiul vieții lui,
Iar Dumnezeu a tot stăpânitor
Ne răsplătește mărinimos pe fiecare,
Cu tot ce merităm, iubim și înălțăm.